

Editör'den

Post-truth, yani 'hakikat-sonrası' sözcüğü Oxford Sözlüğü'nce 2016 yılının sözcüğü olarak seçildi. Hakikatin önemsizleştirildiği bir dünyada, politik ve sosyal düzlemde bu terimin işaret ettiği karşılığının ne olduğunu düşünmenin vakti 'geç kalmış' bir şimdi olarak görünüyor. Gerçeğin üzerinin örtülmesi ve artık bu örtünün altında kalanların konu ve ilgi dışı kalması biçiminde özetlenebilecek bu karşılık, gerçekliğin kendisinin kamuoyunu şekillendirmekte duygular ve kişisel inançlara göre daha az etkili hale gelmesi anlamını da taşımaktadır. Kökenlerinde varlık, bilgi ve değerleri konu edinen, her durumda bir hakikat kaygısı taşıyan felsefe, hakikat-sonrası'na rağmen hakikatin aranması ve savunulmasıdır.

Bu arayış ve savunu artık sosyal bilime rağmen felsefe ya da felsefeye rağmen sosyal bilimlerin olanaksızlaştığı bir dönemin entelektüel sorumluluğudur. Felsefenin kökenleri hatırlanacak olursa, "adalet, gücünün işine gelendir" yaklaşımı ile "hakikat gücünün işine gelendir" yaklaşımı arasındaki yakın ilişkide odaklanan ve Thrasymakhos ile Platon arasında "Atina" üzerine yürütülen tartışma halen günceldir. Öyle ki bu tartışmanın sıcaklığının günümüzde 'kökenler' kadar uzakta olmadığı açıktır. *Posseible*, bu sayısıyla da postmodernizmden bilim tarihine, Platon'un toplum idealinde kadının yerinden beşerî coğrafyanın disipliner gündemine bir okuma yolculuğu vaat ediyor. Böylece bir önceki sayımızda kendisini duyuran şu sorular tekrar düşünölmek üzere çağırılıyor: Gerçekliğe ilişkin hakikat denemelerinin bir bütünselliği var mıdır? Hakikati dile getirme uğraşında her bir kategorik deneme bir diğerini tamamlar mı?